

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2018)0280

Klimato diplomatija

2018 m. liepos 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl klimato diplomatijos (2017/2272(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač į jos 21, 191, 192, 220 ir 221 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų darnaus vystymosi darbotvarkę iki 2030 m. ir į darnaus vystymosi tikslus (DVT),
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (angl. UNFCCC) ir jos Kioto protokolą,
- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją,
- atsižvelgdamas į Paryžiaus susitarimą, Sprendimą Nr. 1/CP.21 ir 2015 m. lapkričio 30 d. – gruodžio 11 d. Paryžiuje vykusias 21-ąją Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferenciją (COP 21) bei 11-ąją šalių konferenciją, kuri laikoma Kioto protokolo šalių susitikimu (CMP 11),
- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 15–18 d. Marakeše, Maroke, vykusias 22-ąją Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferenciją (COP 22) ir 1-ąją šalių konferenciją, kuri yra ir Paryžiaus susitarimo šalių susirinkimas (CMA 1),
- atsižvelgdamas į savo 2016 m. spalio 6 d. rezoliuciją dėl Paryžiaus susitarimo įgyvendinimo ir 2016 m. Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijos Marakeše, Maroke (COP 22)¹,
- atsižvelgdamas į Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos (IPCC) 5-ąją vertinimo ataskaitą ir jos apibendrinamąją ataskaitą,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. spalio 4 d. rezoliuciją dėl 2017 m. Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijos (COP 23) Bonoje (Vokietija)²,

¹ OL C 215, 2018 6 19, p. 46.

² Priimti tekstai, P8_TA(2017)0380.

- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 20 d. Komisijos komunikatą „Spartesnis perėjimas prie mažos anglies dioksido taršos ekonomikos Europoje“ (COM(2016)0500),
- atsižvelgdamas į 2013 m. balandžio 16 d. Komisijos komunikatą „ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategija“ (COM(2013)0216),
- atsižvelgdamas į Užsienio reikalų tarybos patvirtintą 2015 m. ES klimato diplomatijos veiksmų planą,
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 6 d. ir 2017 m. birželio 19 d. Užsienio reikalų tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 22 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į 2018 m. vasario 26 d. Tarybos išvadas dėl klimato diplomatijos,
- atsižvelgdamas į 2016 m. birželio mėn. Europos išorės veiksmų tarnybos (EIVT) komunikatą „Visuotinė Europos Sąjungos užsienio ir saugumo politikos strategija“ ir į 2017 m. birželio 7 d. Komisijos ir EIVT bendrą komunikatą „Strateginis požiūris į atsparumą ES išorės veiksmų srityje“ (JOIN(2017)0021),
- atsižvelgdamas į 2017 m. vasario 9 d. Europos regionų komiteto nuomonę „Nauja ES prisitaikymo prie klimato kaitos strategija. Integruotas požiūris“¹,
- atsižvelgdamas į 2016 m. balandžio 26 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę „Tolesnis kelias po Paryžiaus konferencijos“²,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl metinio pranešimo dėl bendros užsienio ir saugumo politikos įgyvendinimo³,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. sausio 16 d. rezoliuciją dėl moterų, lyčių lygybės ir su klimatu susijusio teisingumo⁴,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (JTBBKKK) 2001 m. lapkričio 9 d. sprendimą 36/CP.7 dėl aktyvesnio moterų dalyvavimo atstovaujant šalims organuose, įsteigtuose pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją ir Kioto protokolą,
- atsižvelgdamas į 2009 m. Tarptautinės migracijos organizacijos (TMO) atliktą tyrimą „Migracija, aplinka ir klimato kaita: įrodymų vertinimas“,
- atsižvelgdamas į savo 2018 m. kovo 13 d. rezoliuciją dėl lyčių lygybės ES prekybos susitarimuose⁵,
- atsižvelgdamas į popiežiaus Pranciškaus encikliką „Laudato Si“ dėl rūpinimosi mūsų bendrais namais,

¹ OL C 207, 2017 6 30, p. 51.

² OL C 487, 2016 12 28, p. 24.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0493.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0005.

⁵ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0066.

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto bendrus svarstymus pagal Darbo tvarkos taisyklių 55 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto ir Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą (A8-0221/2018),
- A. kadangi klimato kaitos padariniai daro vis didesnę poveikį įvairiems žmonių gyvenimo aspektams, taip pat vystymosi galimybėms ir pasaulinei geopolitinei tvarkai ir bendram geopolitiniam stabilumui; kadangi asmenys, turintys mažiau išteklių prisitaikyti prie klimato kaitos, labiausiai nuo jos nukentės; kadangi klimato diplomatiją galima laikyti tikslinės užsienio politikos kryptimi, kuria siekiama skatinti klimato politikos veiksmus, šiuo tikslu užmezgant ryšius su kitais subjektais, bendradarbiaujant konkrečiais su klimatu susijusiais klausimais, plėtojant strateginę partnerystę ir stiprinant valstybinių ir nevalstybinių subjektų, įskaitant pagrindinius pasaulio teršėjus, santykius, taip padedant mažinti klimato kaitos padarinius, taip pat gerinti veiksmus klimato kaitos srityje ir stiprinti Sąjungos diplomatinis santykius;
 - B. kadangi klimato kaitos padariniai – vandenyno lygio kilimas, vandenynų rūgštėjimas, biologinės įvairovės ir žemės ūkio kultūrų nykimas; kadangi dėl to pirmiausia nukentčia labiausiai pažeidžiamos šalys ir gyventojai, visų pirma salose gyvenantys asmenys; kadangi klimato kaita daro labai didelį socialinį ir kultūrinį poveikį čiabuvių bendruomenėms, kurios ne tik visai nežymiai prisideda prie išmetamo CO₂ kiekio, bet atlieka labai svarbų vaidmenį aktyviai saugodamos ekosistemas, kuriose gyvena, taip švelnindamos klimato kaitos poveikį;
 - C. kadangi ES yra viena iš klimato politikos įgyvendinimo lyderių ir tarptautinėse derybose klimato kaitos klausimais įrodė, kad atlieka pagrindinį vaidmenį; kadangi ES naudoja klimato diplomatiją strateginėms sąjungoms su atitinkamais suinteresuotais subjektais kurti, kad būtų galima kartu kovoti su klimato kaita, nes, atsižvelgiant į su klimato kaita susijusias grėsmes, tai yra pagrindinis darnaus vystymosi ir prevencinių veiksmų aspektas;
 - D. kadangi ES klimato diplomatija prisidėjo, kad būtų sudarytas Paryžiaus susitarimas, ir nuo tada ES išplėtė savo požiūrį į klimato diplomatiją; kadangi, įgyvendinant ES visuotinę strategiją, klimato politika įtraukta į užsienio ir saugumo politiką ir sustiprintas energetikos ir klimato, saugumo ir prisitaikymo prie klimato kaitos ir migracijos tarpusavio ryšys;
 - E. kadangi atsakomybė už ilgalaikius tvarius veiksmus klimato srityje negali būti perkelta asmenims ir priklausyti nuo jų, kaip vartotojų, individualaus pasirinkimo; kadangi žmogaus teisėmis grindžiamoje klimato kaitos politikoje turėtų būti aiškiai nurodyta, kad atsakomybė už tvarios visuomenės kūrimą pirmiausia tenka politikams, kurie turi priemonių klimato kaitos požiūriu tvarioms politikos kryptims kurti;
 - F. kadangi klimato kaitos ir saugumo problemos yra tarpusavyje susijusios ir tarpvalstybinės, todėl būtina klimato diplomatija, kuria, be kita ko, būtų siekiama visiškai įgyvendinti Paryžiaus susitarimo įsipareigojimus; kadangi atlikus kelis tyrimus nustatyta netiesioginė sąsaja tarp klimato kaitos, gaivalinių nelaimių ir ginkluotųjų konfliktų ir kadangi galima teigti, kad dėl klimato kaitos kyla daugiau grėsmių ir gali padidėti jau esama socialinė įtampa; kadangi dėl neigiamo ilgalaikio klimato kaitos

poveikio gali padidėti politinė įtampa tiek valstybių viduje, tiek jų išorėje, ir dėl to ji gali tapti vienu iš krizės veiksnių ir apsunkinti tarptautinius santykius;

- G. kadangi klimato kaita daro ir tiesioginį, ir netiesioginį poveikį migracijai, dėl kurio vis daugiau žmonių savo šalyse persikelia iš pažeidžiamų į gyvybingesnes teritorijas arba į užsienį, kad pradėtų naują gyvenimą;
- H. kadangi 2017 m. spalio 4 d. Parlamento rezoliucijoje dėl 2017 m. Jungtinių Tautų klimato kaitos konferencijos (COP 23) Bonoje (Vokietija) pripažįstamas perkėlimo ir migracijos dėl klimato kaitos, kylančių dėl pasaulinio atšilimo sukiamų klimato katastrofų, pobūdis ir mastas; kadangi, atsižvelgiant į įvairius svarbius ir pagrįstus tyrimus bei ataskaitas, pavyzdžiui, tuos, kuriuos atliko Tarptautinė migracijos organizacija ir Pasaulio bankas, jeigu nebus dedama daug pastangų, pagal blogiausią scenarijų migrantų ir šalies viduje perkeltų asmenų skaičius iki 2050 m. pasieks 200 milijonų – daugelis iš šių asmenų šiuo metu gyvena pakrančių zonose arba galėtų būti vidiniai migrantai Užsachario Afrikoje, Pietų Azijoje ir Lotynų Amerikoje;
- I. kadangi dėl aplinkos priežasčių migruojantiems asmenims nesuteikiamas pabėgėlio statusas nei pabėgėliams skirta tarptautinė apsauga, nes jie nėra pripažinti pagal 1951 m. Ženevos konvenciją;
- J. kadangi, siekdama prisidėti kuriant visai anglies dioksido neišskiriančių technologijų ekonomiką, Komisija nustatė tokius Sąjungos energetikos politikos tikslus kaip energijos vartojimo efektyvumo skatinimas ir ES pavertimas pasauline lydere atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje;
- K. kadangi ES klimato diplomatija turi skatinti rizikos valdymo projektus, formuoti viešąją nuomonę, skatinti politinį ir ekonominį bendradarbiavimą, kad būtų kovojama su klimato kaita ir kuriama mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomika;
- L. kadangi ES klimato diplomatija turėtų kurti aktyvaus prisitaikymo modelį, kuriuo skatinama kovos su klimato kaita politikos krypties sąveika; kadangi klimato kaitos politikos institucionalizavimas reikštų didesnę visuomenės informuotumą ir turėtų atspindėti aiškesnę politinę valią;
- M. kadangi dėl vandens išteklių trūkumo vis daugėja konfliktų tarp bendruomenių; kadangi tie ištekliai dažnai netvariai naudojami intensyviai ir pramoniniam ūkininkavimui jau esant nestabiliai padėčiai;
- N. kadangi, norint pasiekti kovos su klimato kaita tikslus, ši kova turėtų tapti visų diplomatinio dialogo ir iniciatyvų strateginiu prioritetu, laikantis žmogaus teisėmis pagrįsto požiūrio; kadangi Parlamentas aktyviai prisideda prie šio proceso: naudojasi tiek jam suteiktais teisėkūros įgaliojimais, tiek savo politine įtaka, kad kova su klimato kaita būtų labiau integruojama į vystymosi politiką ir pagalbos portfelį, taip pat į keletą kitų ES politikos sričių, pavyzdžiui, investicijų, žemės ūkio, žuvininkystės, energetikos, transporto, mokslinių tyrimų ir prekybos politiką;
- O. kadangi diskriminacijos ir pažeidžiamumo dėl lyties, rasės, tautybės, klasės, skurdo, gebėjimų, priklausymo vietos gyventojų grupei, amžiaus, geografinės padėties, taip pat tradicinės ir institucinės diskriminacijos šaltiniai apima įvairius sektorius ir trukdo naudotis ištekliais bei priemonėmis, kurių reikia siekiant įveikti dramatiškus pokyčius, tokius kaip klimato kaita;

- P. kadangi klimato kaita ir miškų naikinimas, kurį sukelia žemės pasisavinimas, iškastinio kuro gavyba ir intensyvus ūkininkavimas, yra iš esmės susiję;
- Q. kadangi sprendimų priėmimo procese ir diplomatinuose santykiuose, ypač derybose dėl klimato kaitos, moterų atstovaujama dalis tebėra nepatenkinama ir kadangi šioje srityje beveik nepadaryta jokios pažangos; kadangi moterys sudaro tik 12–15 proc. delegacijų vadovų ir apie 30 proc. delegacijų narių;
1. primena, kad klimato kaitos padariniai daro poveikį visiems žmonių gyvenimo aspektams, ypač susijusiems su visuotiniais išteklių ir vystymosi galimybėmis, taip pat verslo modeliams, prekybos santykiams ir regioniniams santykiams; primena, kad klimato kaitos padariniai dar labiau sustiprina maisto stygių, grėsmes sveikatai, pragyvenimo šaltinių praradimą, perkėlimą, migraciją, skurdą, lyčių nelygybę, prekybą žmonėmis, smurtą, galimybių naudotis infrastruktūra ir esminėmis paslaugomis trūkumą, daro poveikį taikai ir saugumui ir vis labiau veikia ES piliečius bei kelia uždavinius tarptautinei bendruomenei; pabrėžia neatidėliotiną būtinybę imtis klimato politikos veiksmų ir pabrėžia, kad norint kovoti su klimato kaita reikia imtis bendrų pastangų tarptautiniu lygmeniu; primygtinai ragina Komisiją ir ES valstybes nares toliau stengtis skatinti daugiašalį diskursą, nes tai yra bendra atsakomybė visai planetai, dabartinei ir būsimai kartoms; pažymi, kad kova su klimato kaita yra būtina siekiant apsaugoti žmogaus teises;
 2. su susirūpinimu atkreipia dėmesį į tai, kad blogėja pasaulio vandens išteklių ir ekosistemų būklė, taip pat didėja grėsmė, kylanti dėl vandens trūkumo, su vandeniu susijusios rizikos ir ekstremalių įvykių;

Paryžiaus susitarimo ir Darbotvarkės iki 2030 m. įgyvendinimas

3. dar kartą patvirtina ES įsipareigojimą laikytis Paryžiaus susitarimo ir 2030 m. JT darbotvarkės, įskaitant DVT; pabrėžia, kad reikia iki galo ir greitai įgyvendinti Paryžiaus susitarimą ir pasiekti jame numatytus švelninimo, prisitaikymo ir biudžeto finansinių srautų perorientavimo tikslus, taip pat įgyvendinti DVT tiek ES, tiek visame pasaulyje, kad būtų sukurta tvaresnė ekonomika ir visuomenė; dar kartą patvirtina, kad būtina sukurti plataus užmojo ES klimato politiką ir užtikrinti ES pasirengimą 2030 m. didinti dabartinių ES nacionaliniu lygmeniu nustatytų įpareigojančių veiksmų (angl. NDC) mastą, taip pat būtinybę iki 2018 m. pabaigos parengti ryžtingą ir koordinuotą ilgalaikę strategiją, pagal kurią ne vėliau kaip iki 2050 m. būtų sukurta visai anglies dioksido neišskiriančių technologijų ekonomika, laikantis Paryžiaus susitarime priimto įsipareigojimo, kad vidutinė pasaulio temperatūra padidėtų daug mažiau negu 2°C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu, ir toliau siekti, kad ji nepadidėtų daugiau kaip 1,5 °C, palyginti su ikipramoninio laikotarpio lygiu; ragina Komisiją šioje ilgalaikėje strategijoje atsižvelgti į visų subjektų, kurie gali prisidėti prie jos arba būti jos veikiami, požiūrį;
4. pabrėžia plataus užmojo ES klimato politikos svarbą siekiant išvengti tolesnio temperatūros didėjimo ir tapti įtikimu ir patikimu partneriu trečiųjų šalių atžvilgiu; ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai ir konstruktyviai dalyvauti 2018 m. Talano dialoge ir COP 24, nes 2018 m. bus labai svarbūs Paryžiaus susitarimo įgyvendinimo metai; ragina ES parodyti savo įsipareigojimą vykdyti plataus užmojo klimato politiką, nes tai jai padės rodyti pavyzdį ir skatinti tvirtus kitų šalių įsipareigojimus švelninti klimato kaitą;

5. apgailestauja dėl JAV prezidento pareiškimo, kad jis pasitraukia iš Paryžiaus susitarimo; dar kartą patvirtina, kad ES turi pareigą ir galimybę imantis pasaulinės klimato politikos veiksmų atlikti pagrindinį vaidmenį ir stiprinti su klimato diplomatija susijusias pastangas suburti tvirtą šalių ir subjektų sąjungą, padėsiančią toliau siekti tikslų užtikrinti, kad visuotinis atšilimas neviršytų 2 °C, kartu stengiantis, kad temperatūra nepadidėtų daugiau kaip 1,5 °C, kaip rekomenduoja JT Tarpvyriausybinė klimato kaitos komisija; vis dėlto pabrėžia, kad svarbu glaudžiai bendradarbiauti su JAV vyriausybe, visų pirma su JAV valstijomis ir miestais;
6. pabrėžia, kad ES patikimumas kovojant su klimato kaita priklauso nuo griežto ir visapusiško jos pačios klimato politikos įgyvendinimo;
7. pabrėžia, kad vykdant ES užsienio politiką turėtų būti stiprinami pajėgumai stebėti su klimatu susijusius pavojus, įskaitant krizių prevenciją ir dėmesį konfliktams; yra įsitikinęs, kad tolesni ir svarbūs klimato politikos veiksmai iš esmės prisideda prie socialinių, ekonominių, taip pat saugumo pavojų prevencijos, konfliktų ir nestabilumo prevencijos ir galiausiai prie didelių politinių, socialinių ir ekonominių sąnaudų prevencijos; taigi pabrėžia, kad svarbu įtraukti klimato diplomatiją į ES konfliktų prevencijos politiką, plečiant ir pritaikant ES misijų ir programų apimtį trečiojoje šalyse ir konfliktų zonose; pakartoja, kad perėjimas prie visai anglies dioksido neišskiriančių technologijų ekonomikos padės kurti gerovę, užtikrinti didesnę lygybę, taiką ir žmonių saugumą tiek ES, tiek už jos ribų, nes klimato kaita dažnai gali sukurti nestabilumą ar naujus konfliktus arba padidinti jau esančius, taip pat padidinti esamą nelygybę ar sukurti naujų jos rūšių dėl išteklių trūkumo, nepakankamų ekonominių galimybių, žemės praradimo kylant jūros lygiui arba užsitęsus sausroms, silpnos valdymo struktūros, nepakankamo vandens ir maisto tiekimo, taip pat prastėjančių gyvenimo sąlygų;
8. visų pirma, susirūpinęs atkreipia dėmesį į nykstančias pasaulio ekosistemas ir vandens išteklius, taip pat į vis didesnę grėsmę, kurią kelia vandens trūkumas ir su vandeniu susijusi rizika kartu su ekstremaliais klimato ir meteorologiniais reiškiniais, kurie tampa vis dažnesni, o jų niokojamasis poveikis – dar didesnis, todėl būtina užtikrinti tvirtesnę sąsają tarp prisitaikymo prie klimato kaitos ir nelaimių rizikos mažinimo;
9. susirūpinęs pažymi, kad nepakankamai atsižvelgiama į dirvožemio, kaip sudedamosios klimato sistemos dalies, vaidmenį, taip pat jo svarbą mažinant išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį ir prisitaikant prie klimato kaitos padarinių; ragina ES parengti plataus užmojo strategiją, kuri turėtų būti įtraukta į klimato diplomatiją;
10. pabrėžia, kad dėl ledynų tirpimo ir jūros lygio kilimo žmonėms, gyvenantiems pakrančių arba mažose salų valstybėse, kyla ypač didelis pavojus; ragina Komisiją ir valstybes nares apsaugoti ir išsaugoti šias gyvenamąsias teritorijas, sudarant sąlygas pasiekti plačių užmojų klimato kaitos švelninimo tikslus, taip pat daugiašales pakrančių apsaugos priemones;
11. pripažįsta, kad dėl klimato kaitos blogėja sąlygos pažeidžiamose vietovėse ir tai lemia migraciją, ir primena, kad ateityje migracija didės, jei nebus tinkamai valdomi neigiami klimato kaitos padariniai; ragina ES remti diskusijas JT lygmeniu, kad būtų užtikrintas juntamas atsakas į žmonių, kurie, kaip manoma, gali migruoti dėl klimato kaitos, judėjimą, ir pabrėžia, kad bet koks tarptautinis atsakas turėtų būti sutelktas į regioninius sprendimus, siekiant užkirsti kelią nereikalingam didelio masto judėjimui;

12. ragina valstybes nares nuosekliai vadovauti vykstančiose derybose dėl Pasaulinio susitarimo dėl saugios, tvarkingos ir teisėtos migracijos, kuris parengtas vadovaujant Jungtinėms Tautoms ir atsižvelgiant į 2016 m. Niujorko deklaraciją dėl pabėgėlių ir migrantų, kurioje pripažįstama, kad labai daug žmonių migruoja reaguodami į neigiamą klimato kaitos poveikį;
13. teigiamai vertina Jungtinių Tautų bendrosios klimato kaitos konvencijos (UNFCCC) proceso įtrauktį; mano, kad norint užtikrinti veiksmingą dalyvavimą reikia spręsti įtvirtintų teisių arba konfliktuojančių interesų klausimą; pritaria vyriausybių, atstovaujančių daugumai pasaulio gyventojų, iniciatyvai parengti specifinę interesų konfliktų politiką ir ragina Komisiją konstruktyviai dalyvauti šiame procese;
14. ragina Komisiją parengti programas, kuriomis siekiama didinti ES piliečių informuotumą apie klimato kaitos ir migracijos, skurdo ir konfliktų dėl galimybės naudotis ištekliais ryšį;
15. pabrėžia, kad visos ES aplinkos srities iniciatyvos turi būti grindžiamos Sutartyse numatytais teisėkūros kompetencijomis ir kad Europos parlamentinė demokratija turi toliau atlikti svarbų vaidmenį teikiant visus pasiūlymus, kuriais siekiama skatinti tarptautines aplinkos apsaugos priemones;

ES klimato diplomatijos pajėgumų stiprinimas

16. pažymi, kad ES ir jos valstybės narės yra didžiausios viešojo su klimatu susijusio finansavimo teikėjos ir kad tai yra svarbi ir pasitikėjimą stiprinanti priemonė, kuria siekiama padėti prisitaikyti prie klimato kaitos ir ją sušvelninti kitose šalyse; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares toliau teikti prasmingus finansinius įnašus ir aktyviai remti tarptautinio kovos su klimato kaita finansavimo mobilizavimą iš kitų šalių viešųjų ir iš privačiųjų išteklių; palankiai vertina 2017 m. gruodžio 12 d. aukščiausiojo lygio susitikime „Viena planeta“ paskelbtus pareiškimus;
17. pabrėžia, kad siekiant pereiti prie visai anglies dioksido neišskiriančių technologijų, klimato kaitai atsparios ekonomikos ir visuomenės visame pasaulyje, reikia didelių transformacinių investicijų; pabrėžia, kad vyriausybės, remdamosi aukšto lygio ekspertų grupės tvarių finansų klausimais išvadamis ir vadovaudamosi Komisijos komunikatu dėl tvaraus augimo finansavimo (COM(2018)0097), turi sukurti palankias sąlygas perorientuoti kapitalo srautus į tvarias investicijas ir išvengti turto nuvertėjimo; mano, kad finansų sistema turi padėti įgyvendinti Paryžiaus susitarimo tikslus ir DVT; yra įsitikinęs, kad ES finansų sistema, kuria prisidedama prie klimato kaitos mažinimo ir skatinamos investicijos į švarias technologijas bei tvarius sprendimus, bus pavyzdinis modelis kitoms šalims ir galėtų padėti joms įgyvendinti panašias sistemas;
18. pabrėžia, kaip svarbu, kad ES visuose tarptautiniuose forumuose išreikštų vieningą poziciją, ir ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisiją koordinuoti bendras ES pastangas užtikrinti jos įsipareigojimus įgyvendinti Paryžiaus susitarimą; ragina ES apsvaistyti būdus, kaip dar labiau padidinti Paryžiaus susitarimo užmojus; primygtinai reikalauja parengti išsamią ES klimato diplomatijos strategiją ir klimato aspektą įtraukti į visas ES išorės veiksmų sritis, įskaitant prekybą, vystomąjį bendradarbiavimą, humanitarinę pagalbą; pabrėžia, kad svarbu stiprinti socialinį matmenį, integruojant lyčių aspektą ir žmogaus teisėmis grindžiamą požiūrį į visas būsimas daugiašales derybas;

19. primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares didinti tarptautinį informuotumą apie klimato kaitą vykdant suderintas komunikacijos strategijas ir veiklą, kad būtų didinama visuomenės ir politinė parama; visų pirma ragina puoselėti tarptautinį suvokimą apie klimato kaitos ir socialinės neteisybės, migracijos, bado ir skurdo tarpusavio ryšius ir apie tai, kad pasaulinė klimato politika gali labai prisidėti sprendžiant šiuos klausimus;
20. pažymi, kad technologinė pažanga, nors ir buvo tinkamai skatinama bendromis politinėmis pastangomis, bus svarbi siekiant Paryžiaus susitarimo tikslų, todėl rengiant visuotinę diplomatinę klimato srityje strategiją taip pat reikia atsižvelgti į ES diplomatinę mokslų srityje, skatinant ir finansuojant su klimato kaita susijusius mokslinius tyrimus;
21. primena, kad, kaip nurodyta Komisijos Žaliojoje knygoje „Prisitaikymas prie klimato kaitos Europoje – galimi ES veiksmai“ (COM(2007)0354), labiausiai klimato kaitos pažeidžiamos Europos zonos yra Pietų Europa ir Viduržemio jūros baseinas, kalnų vietovės ir pakrančių zonos, tankiai gyvenamos potvynių zonos, Skandinavija ir Arkties regionas; todėl primygtinai ragina ES pagal SESV 185 straipsnį skatinti mokslinių tyrimų ir plėtros programas, kuriose dalyvautų atitinkamos valstybės narės;
22. kaip gerą pirmiau nurodytos diplomatinės mokslų srityje pavyzdį nurodo iniciatyvą PRIMA (Partnerystę mokslinių tyrimų ir inovacijų srityje Viduržemio jūros regione), kurią įgyvendinant daugiausia dėmesio skiriama novatoriškų sprendimų dėl maisto produktų gamybos ir vandentiekos Viduržemio jūros baseine vystymui ir taikymui; ragina Komisiją stiprinti bendradarbiavimą, teikti būtina paramą ir užtikrinti šios iniciatyvos ir panašių iniciatyvų tęstinumą; be to, primygtinai ragina pagal SESV 185 straipsnį parengti naują iniciatyvą, kuria būtų siekiama konkrečių tikslų, susijusių su ES diplomatinė klimato srityje;
23. ragina suderinti Sąjungos veiksmų planus dėl diplomatinės energetikos ir vandens srityse su klimato diplomatinė, stiprinant, kai tinkama, sinergiją ir bendrus veiksmus tarp susijusių elementų ES ir valstybių narių lygmenimis;
24. ragina užtikrinti aktyvesnį Parlamento dalyvavimą ir nustatyti metinę Komisijos ir EIVT pradedamą ir bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis atliekamą procedūrą svarbiausiems atitinkamų metų ES klimato diplomatinės prioritetams nustatyti, taip pat pateikti konkrečių rekomendacijų, kaip būtų galima šalinti pajėgumų spragas;
25. įsipareigoja parengti savo poziciją ir rekomendacijas dėl naujos ES ilgalaikės vidurio laikotarpio strategijos, į kurias Komisija ir Taryba turės atsižvelgti prieš pateikiant strategiją JTBBKK;
26. išreiškia savo norą pradėti procesą, kuriuo būtų prisidedama prie šių pastangų nuolat teikiant pranešimus apie ES klimato diplomatinės veiklą ir jos laimėjimus, taip pat apie jos trūkumus; reguliariose ataskaitose turėtų būti pateikiamos aiškios su šiuo klausimu susijusios gairės;
27. pažymi svarbų parlamentinės demokratijos vaidmenį kovojant su klimato kaita; įsipareigoja geriau naudotis savo tarptautiniu vaidmeniu ir dalyvavimu tarptautinių parlamentų tinklų veikloje ir imtis aktyvesnių veiksmų klimato srityje savo delegacijose ir per delegacijų vizitus, ypač per Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos ir Užsienio reikalų komitetų delegacijų vizitus, taip pat per Europos ir tarptautinius tarpparlamentinius susitikimus ir dialogo su nacionaliniais parlamentais,

subnacionaliniais ir (arba) nevalstybiniais subjektais, taip pat pilietine visuomene platformose, siekiant bet kuriuo metu integruoti būtiną lyčių aspektą;

28. ragina EIVT ir Komisijai skirti daugiau žmogiškųjų ir finansinių išteklių, kad būtų geriau atspindėti tvirti įsipareigojimai plėtoti klimato diplomatiją ir aktyviau dalyvauti šioje srityje; primygtinai ragina EIVT rengiant susitikimus su savo kolegomis iš trečiųjų šalių ir tarptautinių ar regioninių organizacijų įtraukti klimato diplomatijos klausimą į ES delegacijų darbotvarkes, taip pat suderinti visų ES delegacijų ir valstybių narių atstovybių trečiosiose šalyse veiksmus klimato diplomatijos srityje ir šią veiklą laikyti strateginiu prioritetu; todėl ragina ES delegacijose kuriant įvairias pareigybes įtraukti ryšių centrą klimato kaitos klausimais į pagrindines ES delegacijas trečiosiose šalyse, taip pat daugiau klimato srities ekspertų;
29. pabrėžia, kad su klimatu susijusios išlaidos iš ES biudžeto gali labai padidinti pridėtinę vertę ir turėtų būti gerokai padidintos siekiant atsižvelgti į didėjančią klimato politikos svarbą bei skubumą ir būtinybę imtis tolesnių klimato diplomatijos veiksmų; ragina Komisiją ir valstybes nares kitos daugiametės finansinės programos (DFP) srityje padidinti su klimato kaita susijusių išlaidų poveikį, kad būtų galima patvirtinti bent 30 % su klimatu susijusių išlaidų paskyrimą, kaip Parlamentas rekomendavo 2018 m. kovo 14 d. rezoliucijoje „Kita DFP: Parlamento pozicijos dėl DFP po 2020 m. rengimas“¹, taip pat suderinti visą ES biudžetą su Paryžiaus susitarimo tikslais ir DVT, siekiant užtikrinti, kad biudžeto išlaidos neprieštarautų klimato politikai; šiomis aplinkybėmis atkreipia dėmesį į tai, kad labai svarbiems sektoriams (pvz., žemės ūkio, pramonės, energetikos ir transporto) ypač reikės dėti daugiau pastangų pereinant prie visai anglies dioksido neišskiriančių technologijų ekonomikos; ragina geriau panaudoti kitas ES lėšas siekiant užtikrinti veiksmingą išteklių naudojimą, optimizuoti rezultatus ir sustiprinti ES veiksmų ir iniciatyvų poveikį;
30. prašo Komisijos ir valstybių narių sudarant dvišalius susitarimus su valstybėmis partnerėmis vystyti bendradarbiavimą aplinkos srityje, siekiant paskatinti darnaus vystymosi politiką, grindžiamą energijos vartojimo efektyvumu ir atsinaujinančiųjų išteklių energija;
31. ragina Komisiją visapusiškai apsvarstyti pasaulinį aspektą, taip pat ES klimato diplomatijos tikslus savo būsimuose komunikatuose dėl ES energetikos ir klimato politikos ateities ir dėl ilgalaikio ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų išmetimo mažinimo strategijos; be to, ragina Komisiją ir EIVT toliau plėtoti ilgalaikę viziją ir per 12 mėnesių nuo šio pranešimo patvirtinimo ir atsižvelgiant į Parlamento požiūrį, išdėstytą šiame dokumente, paskelbti bendrą komunikatą ir jame pristatyti, kaip jos supranta ES klimato diplomatiją, taip pat strateginį požiūrį į ES veiklą klimato diplomatijos srityje;
32. ragina EIVT ir Komisiją didinti savo vidinį koordinavimą, susijusį su perkėlimu dėl klimato kaitos, įsteigiant ekspertų grupę, kuri tirtų klimato kaitą ir migraciją, pasitelkdama tarpžinybinę grupę;
33. pabrėžia, kad moterų įgalinimas ir jų visapusiškas bei vienodas dalyvavimas ir vadovavimas turi lemiamą svarbą klimato politikai; ragina ES ir valstybes nares integruoti lyčių aspektus į klimato politiką ir laikytis lyčių aspektu pagrįsto požiūrio, nes klimato kaita dažnai didina lyčių nelygybę ir blogina moterų padėtį, skatina vietinių

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0075.

moterų ir moterų teisių gynėjų dalyvavimą pagal JT BKKK, nes jų žinios apie gamtos išteklių valdymą yra labai svarbios kovojant su klimato kaita;

Kova su klimato kaita – tarptautinio bendradarbiavimo varomoji jėga

34. pabrėžia, kad, siekiant skatinti pasaulinę partnerystę ir užtikrinti, kad būtų įgyvendintas Paryžiaus susitarimas ir pasiekti DVT, kartu apsaugant, stiprinant ir toliau plėtojant daugiašalio bendradarbiavimo santvarką, ES ir jos valstybės narės turi būti aktyviomis partnerėmis tarptautinių organizacijų ir forumų (pavyzdžiui, JT, UNFCCC, Aukšto lygio politinio forumo (angl. HPFL) darnaus vystymosi srityje, JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biuro (OHCHR), Tarptautinės darbo organizacijos (TDO), Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO), NATO, Tarptautinės civilinės aviacijos organizacijos (angl. ICAO), Tarptautinės jūrų organizacijos (angl. IMO), Arkties tarybos ir G 7 bei G 20) veikloje ir glaudžiai bendradarbiauti su regioninėmis organizacijomis (pavyzdžiui, Afrikos Sąjunga (AS), Vakarų Afrikos valstybių ekonomine bendrija (angl. ECOWAS), Pietryčių Azijos valstybių asociacija (angl. ASEAN), Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno valstybių (AKR) grupe, MERCOSUR ir Persijos įlankos bendradarbiavimo taryba (PIBT));
35. ragina ES ir jos valstybes nares labiau įtraukti klimato politikos veiksmus į Didžiojo dvidešimtuko (G 20) aukščiausiojo lygio susitikimų darbotvarkę, taip pat į dvišalių Didžiojo dvidešimtuko narių susitikimų darbotvarkes ir užmegzti ryšius su besivystančiomis šalimis, pvz., 77 m. Jungtinių Tautų grupe (G 77) ir kitais tinklais, pavyzdžiui, Mažų salų valstybių sąjunga (AOSIS);
36. ragina valstybes nares sustiprinti savo dalyvavimą Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijoje (ESBO), siekiant Paryžiaus susitarimo tikslų; pabrėžia, kad Tarptautinė jūrų organizacija (TJO) privalo imtis skubių ir tinkamų papildomų veiksmų, kad tarptautinės laivybos sektorius galėtų sąžiningai prisidėti prie kovos su klimato kaita;
37. ragina Komisiją integruoti klimato kaitos aspektą į tarptautinius prekybos ir investicijų susitarimus ir nustatyti, kad Paryžiaus susitarimo ratifikavimas ir įgyvendinimas būtų būsimų prekybos susitarimų sąlyga; šiuo atžvilgiu ragina Komisiją atlikti visapusišką dabartinių susitarimų suderinamumą su Paryžiaus susitarimu, kai tinkama; ragina Komisiją supaprastinti finansines priemones ir programas siekiant užtikrinti ES klimato politikos veiksmų nuoseklumą, paremti trečiąsias šalis kovojant su klimato kaita ir didinti ES veiksmų klimato politikos srityje veiksmingumą; rekomenduoja suformuluoti ir sistemingai įtraukti į tarptautinius susitarimus, įskaitant prekybos ir investicijų susitarimus, privalomą pagrindinę nuostatą dėl klimato kaitos, susijusią su abipusiu įsipareigojimu ratifikuoti ir įgyvendinti Paryžiaus susitarimą, taip remiant priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo procesą, vykdomą Europos ir tarptautinių mastu;
38. remia nuolatinį ir aktyvų ES dalyvavimą Plataus užmojo koalicijos (angl. HAC) veikloje ir bendradarbiavimą su jos šalimis narėmis, siekiant atkreipti dėmesį į jų pasiryžimą prasmingai įgyvendinti Paryžiaus susitarimą, 2018 m. parengiant šio susitarimo įgyvendinimo taisyklių sąvadą ir per COP 24 sėkmingai surengiant Talano dialogą, kuriuo siekiama paskatinti kitas valstybes prisijungti prie šių pastangų ir per artimiausius keletą metų sudaryti klimato srities lyderių grupę, kurios nariai būtų pasirengę siekti klimato tikslų pagal Paryžiaus susitarimo tikslus, kad būtų įsteigta bendra lyderystė siekiant bendrai vadovauti, įtraukiant klimato klausimą į įvairias

užsienio politikos kryptis, įskaitant prekybą, tarptautinių finansų įstaigų reformą ir saugumą;

39. pripažįsta veiksmingų ir efektyvių prisitaikymo veiksmų, strategijų ir planų svarbą, įskaitant ekosistemomis pagrįstus sprendimus, skirtus prisitaikymo gebėjimams sustiprinti, atsparumui didinti ir pažeidžiamumui klimato kaitos požiūriu mažinti, atsižvelgiant į Paryžiaus susitarimą;
40. pabrėžia ypatingą Arkties regiono ekosistemų pažeidžiamumą dėl klimato kaitos, turint omenyje tai, kad per pastaruosius dešimtmečius Arkties temperatūra didėjo maždaug dvigubai sparčiau nei vidutiniškai pasaulyje; pripažįsta, kad Arkties klimato taršą daugiausia nulemia teršėjai iš Azijos, Šiaurės Amerikos ir Europos, ir kad dėl to išmetamųjų teršalų mažinimo priemonės ES atlieka didelį vaidmenį kovojant su Arkties klimato kaita; taip pat atkreipia dėmesį į susidomėjimą Arktimi ir jos ištekliais dėl besikeičiančios šios teritorijos aplinkos ir didėjančios Arkties regiono geopolitinės svarbos; mano, kadangi sveika ir tvari Arkties ekosistema, kurioje įsikūrusios gyvybingos bendruomenės, yra strategiškai svarbi politiniam ir ekonominiam Europos ir pasaulio stabilumui; mano, kad būtina pagaliau suteikti ES oficialios stebėtojos statusą Arkties taryboje;
41. pabrėžia ES ir kitų turtingų šalių, kurios istoriškai labiausiai prisidėjo prie pasaulinio atšilimo, atsakomybę pademonstruoti didesnę solidarumą su pažeidžiamomis valstybėmis, visų pirma Pietų pusrutulio šalimis ir salomis, kurios labiausiai nukentėjo nuo klimato kaitos poveikio, ir užtikrinti nuolatinę paramą siekiant didinti jų atsparumą ir prisidėti prie nelaimių rizikos mažinimo, be kita ko, išsaugant gamtą ir atkuriant ekosistemas, kurios atlieka svarbų vaidmenį reguliuojant klimatą, padėti joms atsigaivinti nuo patirtos su klimato kaita susijusios žalos, tobulinti prisitaikymo priemones ir didinti atsparumą, šiuo tikslu teikiant atitinkamą finansinę paramą ir stiprinant gebėjimus, visų pirma plėtojant nacionaliniu lygmeniu nustatomų įpareigojančių veiksmų partnerystes; pažymi, kad dėl egzistencinės grėsmės, kurią joms kelia klimato kaita, pažeidžiamos valstybės yra labai svarbios partnerės reikalaujant plačių užmojų klimato politikos veiksmų tarptautiniu mastu;
42. ragina valstybes nares remti mažiau pasiturinčių šalių pastangas mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro ir didinti jų galimybes gauti įperkamos atsinaujinančiųjų išteklių energijos, taip pat įgyvendinant programas, kuriomis remiamos galimybės naudotis mokslu, technologijomis ir inovacijomis, laikantis 17-ojo DVT, taip pat supažindinant jas su turimomis aplinkos ir piliečių stebėsenos bei apsaugos technologijomis, pvz., pavyzdine kosmoso programa „Copernicus“ ir jos su klimato kaita susijusia paslauga; pabrėžia ES išorės investicijų plano teikiamas galimybes skatinant pažangias investicijas į aplinką ir remiant tvarų vystymąsi; pabrėžia, jog svarbu užtikrinti, kad humanitarinės pagalbos agentūros parengtų ilgalaikę savo veiksmų programą, pagrįstą patikimomis žiniomis apie klimato poveikį pažeidžiamose vietovėse; taip pat ragina Komisiją parengti visapusišką strategiją, kuria būtų skatinama ES kompetencija žaliųjų technologijų srityje pasauliniu lygmeniu;
43. pabrėžia, kad būtina supaprastinti ES politiką, kad būtų tinkamai reaguojama į tokias situacijas kaip vandens ir maisto stygius, kuris greičiausiai vis dažniau bus jaučiamas ateityje; primena, kad tokie bazinės mitybos trūkumai sukeltų rimtų ilgalaikių saugumo problemų, kurios gali nusverti kitus ES vystymosi politikos pasiekimus;
44. ragina ES teikti pirmenybę pagalbai subsidijomis ir perduodant technologijas

skurdžiausioms šalims, kad jos galėtų vykdyti energetikos pertvarką;

45. rekomenduoja ES stiprinti strateginį bendradarbiavimą valstybiniu ir nevalstybiniu lygmeniu, plėtojant dialogus ir partnerystes dėl visai anglies dioksido neišskiriančių technologijų ekonomikos su tomis besiformuojančios rinkos ekonomikos ir kitomis šalimis, kurios ne tik daro didelį poveikį visuotiniam atšilimui, bet ir atlieka lemiamą vaidmenį įgyvendinant pasaulinę klimato politiką; atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad klimato klausimai gali būti diplomatinių santykių su partneriais, su kuriais itin nesutariama dėl kitų darbotvarkės klausimų, atspirties taškas, suteikiantis galimybę stiprinti stabilumą ir taiką; ragina ES dalytis politikos patirtimi ir kartu su partneriais įgyta patirtimi, siekiant paspartinti Paryžiaus susitarimo įgyvendinimą; ragina ES kurti specialias grupes klimato ir tvarumo politikai aptarti ir rengti specialius dialogus ekonominiams ir technologijų klausimams, susijusiems su energetikos pertvarka ir atsparumo sprendimais, taip pat per aukšto lygio ministrų susitikimus; ragina ES kurti ir remti partnerystę bendrų interesų srityse, įskaitant kelius iki 2050, tvarių finansų reformą, netaršų transportą, anglies dioksido rinkas ir kitas išmokų už anglies dioksido išmetimą nustatymo priemones už Europos ribų, siekiant mažinti visuotinį išmetamųjų teršalų kiekį ir sudaryti vienodas sąlygas visiems ekonomikos sektoriams;
46. ragina ES pirmauti plėtojant tarptautines ir regionines anglies dioksido rinkų partnerystes, kaip nustatyta Paryžiaus susitarimo 6 straipsnyje, ir panaudoti savo ekspertines žinias kuriant, pritaikant ir valdant ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą (ATLPS) bei savo patirtį susiejant ATLPS su Šveicarijos anglies dioksido rinka; ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti kurti išmokų už anglies dioksido išmetimą nustatymo mechanizmus trečiosiose valstybėse ir regionuose, taip pat plėtoti tarptautinį bendradarbiavimą siekiant, kad vidutinės trukmės laikotarpiu šie mechanizmai taptų iš esmės suderinami, o ilguoju laikotarpiu būtų sukurta tarptautinė anglies dioksido rinka; šiuo atžvilgiu pabrėžia sėkmingą pastarųjų metų ES ir Kinijos bendradarbiavimą, kuris 2017 m. gruodžio mėn. sudarė sąlygas pradėti taikyti nacionalinę apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą Kinijoje; laukia vykdomo darbo rezultatų, kurie yra labai svarbūs siekiant užtikrinti gerą sistemos veikimą; ragina ES nuolat remti Kinijos prekybos apyvartinių taršos leidimais tikslus bei stiprinti būsimą bendradarbiavimą, kad būtų siekiama užtikrinti vienodas sąlygas pasaulio mastu;
47. ragina ES tarptautiniu lygmeniu aktyviai remti kovos su ŠESD politiką, visų pirma nustatant ribines taršos vertes ir nedelsiant taikytinas taršos mažinimo priemones tarptautiniuose jūrų ir aviacijos sektoriuose;
48. mano, kad būtinas tolesnis darbas, susijęs su anglies dioksido pasienio mokesčių derinimu, kad būtų paskatintos tolesnės visų šalių pastangos siekiant įgyvendinti Paryžiaus susitarime nustatytus tikslus;
49. rekomenduoja Sąjungai skatinti glaudesnę bendradarbiavimą su JT pasauliniu lygmeniu siekiant išspręsti smėlio audrų problemą, dėl kurios Artimuosiuose Rytuose padidėja esama įtampa ir kyla naujų neramumų; pažymi, kad šios audros ne tik daro didelę žalą sveikatai, bet ir išdžiovina ir taip ribotus vandens išteklius Artimųjų Rytų regione; todėl ragina ES bendradarbiauti su Jungtinėmis Tautomis siekiant gerinti stebėsenos ir įspėjimo sistemas;
50. primygtinai ragina EIVT, Komisiją ir valstybes nares, siekiant stiprinti taiką, taip pat didinti žmonių saugumą ir gerovę Europoje ir visame pasaulyje, su iškastinį kurą eksportuojančiomis šalimis, kurios yra tolimesnės ES kaimynės, sutelkti savo strateginį

dialogą į bendradarbiavimą nuo iškastinio kuro nepriklausomos energetikos klausimais ir nulinio anglies dioksido išskyrimo ekonominės plėtros modelius;

51. ragina EIVT, Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad jų tarptautiniai politiniai dialogai ir bendradarbiavimas su šalimis partnerėmis visiškai atitiktų Paryžiaus susitarimo tikslus ir ES siekį pirmą kartą pasaulyje atsinaujinančiųjų energijos išteklių srityje;

ES strateginiai partneriai

52. mano, jog svarbu, kad ES toliau dėtų pastangas siekdama vėl įtraukti JAV į daugiašalį bendradarbiavimą klimato politikos srityje, reikalautų, kad JAV laikytųsi Paryžiaus susitarimo nepakenkiant jo užmojų lygiui; mano, kad šiuo tikslu pagrindinės priemonės yra parlamentinis dialogas ir bendradarbiavimas su vietos valdžios institucijomis;
53. atkreipia dėmesį į tai, kad „Brexit’o“ derybos ir būsimi santykiai su Jungtine Karalyste turi atspindėti būtinybę toliau bendradarbiauti klimato diplomatijos klausimais;
54. atkreipia dėmesį į tai, kad regionai ir miestai atlieka vis svarbesnį vaidmenį tvaraus vystymosi srityje, nes klimato kaita jiems daro tiesioginę įtaką, o jų plėtra daro tiesioginį poveikį klimatui ir jie vis aktyviau prisideda prie klimato kaitos mažinimo ir prisitaikymo prie jos, nors kartais jų nacionalinių vyriausybių politika yra priešinga; dar kartą pabrėžia miestų ir regionų svarbą diegiant naujoves, taikant aplinkos apsaugos priemones, naudojant žaliausias technologijas, investuojant į įgūdžius, mokymus ir didinant konkurencingumą plėtojant švarias technologijas vietos lygmeniu; todėl ragina ES toliau stiprinti savo santykius su vietos ir regionų valdžios institucijomis bei čiabuvių tautomis trečiosiose šalyse ir užjūrio šalyse ir teritorijose (UŠT), siekiant stiprinti teminį ir sektorinį miestų ir regionų bendradarbiavimą tiek ES, tiek už jos ribų, siekiant parengti prisitaikymo prie klimato kaitos ir atsparumo jai iniciatyvas ir veiksmingiau diegti vietos lygmens darnaus vystymosi modelius bei išmetamųjų teršalų mažinimo planus pagrindiniuose sektoriuose, tokiuose kaip energetikos, pramonės, technologijų, žemės ūkio ir transporto sektoriai tiek miestų, tiek kaimo vietovėse, pvz., įgyvendinant porines programas, Tarptautinio miestų bendradarbiavimo programą, remiant tokias platformas kaip Merų paktas ir kuriant naujus forumus, skirtus keistis geriausia patirtimi; ragina ES ir valstybes nares remti regionų ir vietos veikėjų pastangas nustatant įnašą regioniniu ir vietos lygmenimis (panašų į nacionaliniu lygmeniu nustatytą įnašą), jei šiame procese galima padidinti tikslus klimato srityje; atkreipia dėmesį į vaidmenį, kurį šioje srityje gali atlikti ES delegacijos trečiosiose šalyse;
55. pažymi, kad didėjanti urbanizacija, pastebima daugelyje pasaulio vietų, apsunkina esamas problemas, kurias sukėlė klimato kaita, nes ji reikalauja daugiau išteklių, pvz., energijos, žemės ir vandens, taip pat dar labiau pagilina aplinkos problemas daugelyje aglomeracijų ES ir už jos ribų, pvz., oro taršą ir didėjančius atliekų kiekius; pažymi, kad kiti klimato kaitos padariniai, pvz., ekstremalios oro sąlygos, sausras ir dirvožemio degradacija, dažnai pasireiškia būtent kaimo vietovėse; mano, kad reikia skirti ypatingą dėmesį ir paramą vietos ir regionų valdžios institucijoms sprendžiant šiuos uždavinius, didinti jų atsparumą ir prisidėti prie klimato kaitos švelninimo pastangų kuriant naujas energijos tiekimo formas ir transporto koncepcijas;
56. pabrėžia valstybių narių ir šalių partnerių tarpvalstybinio bendradarbiavimo svarbą, ypač kiek tai susiję su tarpvalstybinio poveikio aplinkai vertinimais, vadovaujantis

atitinkamais tarptautiniais standartais ir konvencijomis, visų pirma Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos konvencija dėl vandens, taip pat Orhuso ir Espo konvencijomis;

57. ragina ES ir jos valstybes nares stiprinti ryšius su pilietine visuomene, kaip klimato politikos veiksmų vykdytoja, ir ją remti visame pasaulyje, taip pat kurti sąjungas bei stiprinti sąveiką su mokslininkų bendruomene, nevyriausybinėmis organizacijomis, vietos bendruomenėmis, čiabuvių bendruomenėmis ir netradiciniais subjektais siekiant geriau derinti skirtingų veikėjų tikslus, idėjas ir metodus, kad būtų sukurtas suderintas požiūris į klimato politikos veiksmus; ragina ES ir jos valstybes nares bendradarbiauti su privačiuoju sektoriumi, stiprinti bendradarbiavimą sprendžiant, kaip pasinaudoti perėjimo prie nulinio anglies dioksido kiekio ekonomikos teikiamomis galimybėmis, kurti strateginius klimato technologijų eksporto planus ir skatinti perduoti technologijas trečiosioms šalims, kurios skatina atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą, bei stiprinti jų pajėgumus;
58. pabrėžia mokslinių tyrimų svarbą priimant politinius su klimato kaita susijusius sprendimus; pažymi, kad tarpvalstybiniai moksliniai mainai yra esminis tarptautinio bendradarbiavimo aspektas; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares nuolat remti mokslines organizacijas, kurios atlieka klimato kaitos keliamos rizikos vertinimus, siekia įvertinti klimato kaitos padarinius ir siūlo politinės valdžios institucijoms galimas prisitaikymo prie jos priemones; primygtinai ragina ES panaudoti nuosavus mokslinių tyrimų pajėgumus, kad būtų prisidėta prie veiksmų įgyvendinant pasaulinę klimato politiką;

o

o o

59. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, Komisijai ir Europos išorės veiksmų tarnybai, o susipažinti – Jungtinių Tautų Generalinei Asamblėjai ir Jungtinių Tautų generaliniam sekretoriui.